

APPENDIX

Ex libris Joannis Derschwammii
qui in Bibliotheca Viennensi
asservantur

De marginalibus Joannis Derschwammii vide: Hermann Zsuzsanna: Hans Derschwam könyvei között. In: Az Egyetemi Könyvtár évkönyvei (Annales Bibliothecae Universitatis de Rolando Eötvös nominatae) IV. 1968. 167—176.

Hans Deusslerum.

Ephemeridum opus †

Joannis Stoeffleri Justin

gensis mathematici a capi

te anni Redemptoris Christi

1532 in alios 20 proxime

subsequentes : ad veterum

imitationē accuratissimo

calculo elaboratum.

Anno 1532 Venetijs.

In Edibus Petri Liechtenstein.

Angarus

angarus fieret / hoc est opprimeretur / seruiretque / non tam Christo
domino benignissimo / sed Turco / tyrannorum omnium immanissimo /
nec in libera Hierosolymorum urbe / sed Babyloniorum / omnis con-
fusionis / ac seruitutis domicilio / immo carcere teterimo. Vbi
pro dolor / multa hoc tempore Christianorum milia / non tantum
corpore / verum etiam animo / huic hosti seruitutem seruiunt plus
quam Aegyptiarum. A quo / cum superioribus seculis maiores no-
stri gloriosum sepe reportauerint triumphum / ac orbi Christiano / suo
sanguine pacem pepererint / nunc viribus fracti / ac ope destituti /
moerent / non secus atque liberi parentibus orbati. At nouam
illis recuperandae libertatis spem addidit hoc tempore / primum
progenitor Lel. V. qui / ut verus regni Hungariae heres est / ita
omnem defendendi huius curam in se iam olim recepit. Deinde
vos qui legitimi estis successores. Quae etiam res efficit / ut
nemo de cetero nostrorum orbitatem deslere possit suam.

Petrus
interpres
una cu suo
Epo. ex mu-
lia

Nadassli
Thomastg

Nouam itaque dei legem / secundum ut institueram / in nostram
verti linguam / quam feliciter haud scio / non tamen sine summis
et vigiliis / et laboribus. Quippe qui / in hoc studio / multis versatus
sum annis. Quam si gens ipsa nostra amplecti volet / nulla de cetero
illi seruitus erit metuenda. In hoc mihi studio hortator
simul et adiutor fuit / Spectabilis / ac Magnificus dominus Thom. Mas
mas a Nadassli / Consiliarius Regius / ac Comes Comitatus
Lestri ferrei / Thaurerorum Regium magister / fidelis Lel. V.
dominus meus. Huius ergo opera / cura / studio singulari / sum-
mis impensis consequuti sumus / ut diuinum hoc Noui testamenti
opus / lingua nostra patria / in oppido suo excuderetur. Quod mul-
tis nominibus Lel. V. nuncupandum duxi. Primum quid est
Erasmus

Ve no bis
qui verba
dei corra-
piti et
adultera
tis pro
uestro libi
ro haug
son Vos
in illa se.
quet nec
pmita ultu
si pectua
Aratio

liberos / adolescentes / senes / firmos / infirmos / diuites / pauperes.
 Admonet maritos / viros / parentes / filios / viduas / virgines /
 finaliter omnes / qui Christo domino nomen dederunt. In hoc
 enim sermo gratie ac reconciliationis / in hoc verbum veritatis /
 in hoc sibus anime spiritualis / in hoc fons aque viue / in hoc
 porro verbum vite eterne. Quam suis largiri dignetur Deus /
 cuius nomen sit benedictum in secula. Amen. Dat. Neanest
 Anno salutis 1. 5. 41.

*Ioannes Sinsvester. puerus interpres
 in vno noie et tribulo maxie vna
 cu suo Dno et patrono Madassdi
 Deus retribuat vobis pro vris
 meritis hic et in futuro seculo
 Rotas et Ignem ppetuu*

*Modestia vestra no,
 ta sit omnibus homi
 nibus. R.*

Uy Testamentum magiar nelwen Uyssighet, 1541.
 RMNy. 49. (56/7163; ÖNB BE 9 Q 35)

DOMINICI

Marii Nigri Veneti

GEOGRAPHIAE

Commentariorum libri XI, nunc primum

IN LVCEM MAGNO STUDIO EDITI, QVIBUS non solum orbis totius habitabilis loca, regiones, prouinciæ, urbes, montes, insulæ, maria, flumina, & cætera, ut nostro tempore sunt sita & denominata, uerum etiam omnium ferè populorum & uariarum gentium mores, leges ac ritus tam sacri quam prophani exactè describuntur, ita ut uel ipso Strabone utilior nostris temporibus, autor hic doctorum quorundam iudicio meritò habeatur.

VNA CVR
LAURENTII CORVINI NO
uoforensis Geographia. 593

ET
STRABONIS EPITOME PER D. HIERONY-
MVM GEMVSÆVM translata, quam adiecimus ut quo cum
Marium hunc nostrum Lector conferat, habeat. 675

Adiecto rerum & uerborum memorabilium Indice
locupletissimo.

Cum gratia & priuilegio Imperatoris Maiest. & Christianiss. Gal-
liarum Regis, cuius exemplum subiicimus.

BASILEÆ.

D. M. Niger: Geographiae commentariorum libri XI. Basileae, 1557. (325/7063; ÖNB 47 P 26)

hic quoque dicatus, transitu difficilis, nō spacio solum aquarū sed etiam sa-
xorū congerie, quib. conuoluitur, A quo ad Gangē 10. dierū per campe-
stres & ualtas solitudines etiā Indis ipsi ignotas, iter est, bestis fœtas, di-
ues tamen terra, & opib. abundans, Hypasis tandē Soæ fluuio ex Vindis
monte profluenti iungit, simulq̄ in Gangē labuntur. ultra quē cauit Ale-
xander progredi, unde Solinus Hypasis fluuio nobilitis, qui Alexandri
magni iter terminauit. *sciri ara in ripa eius posita probat, quas 12. fuisse*
Curcius scribit, ex quadrato saxo monimentū expeditionis suæ. Post Hy-
pasiū Dyardenes est unditur, minus celebris auditu, quia per extrema atq̄
inuisa propē regionis currit, cæterū non crocodilos modo uti Nilus, sed
& delphines, & ignotas peregrinis beluas alie, quē Erhimāthis post eum
crebris flexib. subinde curuatus excipit, unde ab accolis ad irrigan-
dos cāpos carpif, ea causa est quorū tenues reliquas iam sine nomine in marē emi-
tat aquas. Diamuna ex montib. aquilonaribus cadēs in Gangē influit,
de ex iisdem montib. Ganges originē ex pluribus fontib. trahit, licet quidā
dā incertis ut Nilū exoriri dicāt, Arthemidorus ex Emodis montib. Post
Diamunā ad orientem magis Sarabus fluuio excurrit, qui etiam in Gan-
gem ab ea parte irrumpit in cuius alueo Indiam de qua nūc scribimus ter-
minari Ptolemæus author est. Hoc autē loco Gangem depingere non erit
indecens, quando ad eius fontes deuenimus. Is maximus omnīū fluuio-
rum prædicatur, quem sacre literæ Phison uocant, in quo maximā fertilitatē
esse, terra ea in undata, apparet, in eum triginta amnes influere scribit Plin-
ius, ex his nauigabiles, præter iam dictos, Crenacā, Rhrannum, Bouā,
Caspagiā, Somin. Oedanem, magno statim ex suis fontib. fra-
gore erūpere, deiectumq̄ per scopulos et abrupta ad meridiana regionē,
ubi primum molles planities contingat, in quodā lacu hospitari, Inde in
eum obiectæ rupes inclināt ad orientē lenemq̄ fluere usq̄ Palimbothram
ciuitatē atq̄ inde ad meridiē conuerti, ubi minimum 8. mil. pass. latitudine
quidā 10. ubi maximum supra 12. sunt qui dicāt 20. Altitudine nusquā mi-
nore pedum 20. nutritiq̄ in eo Crocodilos, & delphines, Plinius plarimā
stas ab ijs uocari, rostro & cauda delphini, magnitudine autem 15 cubito-
rum, anguillæ quoq̄ tricenos pedes, Essetiq̄ in eodem Sebosus uermes bra-
chijs binis 60. cubitorum, cæruleos, qui nomen à facie traxerūt, ijs tantas
esse uires ut elephantos ad potum uenientes mordicus comprehensa ma-
nu eorum abstrahāt, Ceræ quoq̄ inesse. Scinditur Ganges iursum à mari
haud modico interuallo in 5. flumina ut in descriptione ostiorum eius in
litoralib. meminimus. Verū extrema duo longissime inter se distant, Sed
quoniā ab incepto ordine aliquantū discessimus ad Cylindrinā remeant

Quo usq̄ Alexander in India p̄gressus

Gangis origo

Crocodili

Sebosus

Gymnosophiste

*est b
768*

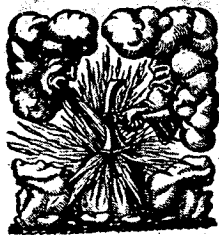
*fata fuit dū est, eam Gymnosophista, id est, sapiētes nudi habitāt, Isti philosophi
sunt sunt huius tractus mundi sunt, tantæ continentia, ut uel pomis arborum, uel
quod si sita simpliciter alantur, huiusmodi astatemq̄ nuditate agere, & qui quum
qui dicunt Turcia lingua Dervistiq̄, Et tales CC. sibi Religionem
sunt oēs patriæ naturales et simplices huiusmodi sibi Religionem
se necessitate et præpitate atq̄ ignorantia fecerunt Et ob id q̄
simplicitate Gymnosophistaz præstunt. Atq̄ quidam Asiæ oēs sunt
saltem et fontem a Turcia, Sequit̄ Cæsarū Vna cū alijs
Mentibus sub singulari uexillo. Sed tamen ut mendicij et uades
contempti, Et tales Vna cū Iudis plent pecunijs Captiuos
emere. Atq̄ in Turcia sine Constantiopolitaz uendit Vt ego
H. D. An. 1523 p. aliquot. inq̄ iudi sequentes Radicatus est de
Superstitione Turcaz Religionem plura scribere (sunt em̄ alijs Gymnosophiste*

OPERA OMNIA

IOANNIS
PICI, MIRANDV-
læ Concordiæque comitis, Theologo-
rum & Philosophorum, sine controuersia, principis: Viri, siue
linguarum, siue rerum, & humanarum & diuinarum,
cognitionem spectes, doctrina & in-
genio admirando.

SVNT AVTEM HÆC QVÆ AB
hoc autore felicissimè scripta sunt.

Heptaplus, de Dei creatoris sex dierum opere Genesios: 401
Conclusiones nongentæ, Romæ publicè propositæ, præcipuos Theo-
logiæ locos, & pleræq; in quibus philosophorum omnis labor & stu-
dium cernitur, continent. 83
Apologia aduersus eos qui aliquot propositiones Theologicæ carpe-
bant. 115
De ente & uno opus, in quo plurimi loci, in Mōse, in Platone & Aristo-
tele, explicantur. 241
De hominis dignitate. 213
Ad Christianæ uitæ institutionem, regulæ siue præcepta, quibus adiu-
tus homo possit uincere mundum & tentationes. 332
In psalmum, Conferua me Domine, qui est XV, commentarius. 334
De Christi regno & uanitate huius mundi. 339
Epistolarum Liber. 344
De Astrologia disputationum Lib. XII. 414
Elegiæ aliquot. 422
In Platonis Conuulsum Lib. III. Italicè scripti. 897
Item Cabala Ioannis Reuchlini, ad intelligenda loca quedam Pic, ma-
gno usui futura Lectori. 733

Cum Cæsareæ Maiestatis gratia
& priuilegio.

B A S I L E Æ

J. Picus Mirandula: Opera omnia. Basileae, 1557. (326/7064; ÖNB 71 N 3)

Quinta Pars

in personam Othonis: de quo legitur in c. in synodo. lxxij. dist. ij. regum: in omnibus locis indifferenter extra regnum Francie semper imperator sedet à dextris, & rex Francie à sinistris, & sic præcedit regem Francie propter auctoritatem & præminentiam quam habet ab ecclesia, ex vñctione & coronatione quam recipit ab ecclesia Romanâ, ut dictum est, & habetur in c. per venerabile, extra de electio. & notatur in plurib⁹ locis. De huiusmodi trãslatione est magna altercatio: sed cum non sit magnæ utilitatis, & sit iam hæc pars satis onerata, me remisso ad tractatum Ioannis le Cirier de primogeniura, in xij. questio ne secundum libri: ubi per vij. aut viij. colum.

*Inutilis questio
In Regno est suo
quilibet est. Dicitur
quod Romano Epum
causis habet
magis auctoritate
In primis de his
magis in eligendo et
completo in modo
quod Imperatoris, solum
completo confectis Epum
Romano Pontifici
A hoc tenent in ut
Imperatoris est de his
Magistris solum
Magis in eo suffragat
Magis et de his
De quibus modis
exponitur, est in
Magis solum pedari
Causis sedendi est
Romano cum Imperator
Magis obediencia tenent
Magis solum Galli
Magis solum Imperator
Magis solum Imperator
Magis solum Imperator*

Vigelfmanona consideratio. An etiam si electus in imperatorem nondum sit coronatus, qui ante coronationem dicitur tunc rex Romanorum, præcedere debeat regem Francie. Hęc questio fuit hoc anno domini 1521. in concilio sephebrisi, in oppido Caleti, ubi fuerunt ambasciatores & legati Caroli illustrissimi electi in imperatorem & regis Hispanorum: inter quos erat nobilis & præstantissimus vir dominus Mercurinus cancellarius electi in imperatorem, & legati Francisci Christianissimi regis Francie, inter quos erat nobilis & excellentissimus vir dominus Antonius de prato cancellarius regis Francie: Inter quos fuit questio, de præcedenda. Moveratur prædictus Antonius caratione, quia prædictus Carolus licet fuisset electus in imperatorem, non tamen erat adhuc vñctus, & coronatus, & sic dicitur rex Romanorum, qui tamen rex Romanorum non vñctus nec coronatus ab ecclesia: & etiam licet esset rex Hispanie, in qua non vñgitur, ideo dicitur cancellarius Francie debuit præcedere cancellarium prædicti electi in imperatorem: eo quia rex Francie erat vñctus & coronatus, prædictus vero electus in imperatorem & rex Hispanorum non erat vñctus nec coronatus. **R**espondeo. Ex parte vero dicti domini Mercurini cancellarii. **D**icit in imperatorem multa in contrarium dicebantur: & quod prædictus electus erat vñctus & coronatus ab archiepiscopo Colonien. ad quem pertinet eidem regi primã vñctionem & coronationem impendere, prout tenet Innocentius in c. venerabilem, extra de electio. dicitur plenius.

Deditio huius controversie pendet ex dubio sequenti, videlicet: Nunquid electus in regem seu in imperatorem à principibus habentibus potestatem eligendi vel à maiori parte, possit statim ex ipsa electione licite nomen regis assumere, ac bona regni & imperij, antequam habent eandem potestatem quam imperator in Italia & in alijs provincijs regno & imperio subiectis administrare.

Ad istud dubium videtur primò dicendum, quod electus in imperatorem non potest sibi assumere nomen regis, nisi post approbationem suam ab ecclesia factam: quod sic probatur. **E**xaminatio personarum electarum in regem Romanorum pertinet ad ecclesiam Romanam, c. venerabilem, §. verum, extra de electione. **R**omani, versu, præfatis itaq; de iurisdictione, & non solum examinatio imò approbatio & nominatio, ut dicitur ibi text. quæquidem examinatio non videtur fieri ad alium finem, nisi ut examinatus prius persona ipsius vel saltem persona eiusdem electi approbatur, ut sic ex tali approbatione demum possit, sicut in electis ad dignitates ecclesiasticas regulariter observatur: ut patet in c. nosse, extra de elect. & in c. qualiter, eodem titulo, & c. avaritia, eodem titulo, libro vi. Ergo videtur quod approbatio electi in regem Romanorum, etiam si sit electus à principibus in concordia peti debet ab ecclesia

Romana antequam administrare, nec nomen imperatoris assumere, ut dicitur in dicta clem. Romani, in verbis futurus, ibi: ego enim, quem ad hoc allegat Ferdinandus in c. in ij. col. extra de re scriptis, ubi ample ponitur materia de electio, quam potestatem habet ante consecrationem seu confirmationem.

Secundò sic: Si rex Romanorum ex electione cõcedi vel à maiori parte principum electorum facta possit statim administrare iura & bona regni & imperij, ergo vñctio & coronatio quæ regi Romanorum Aquigran per archiepiscopum Colonien, & vñctio & coronatio quæ per archiepiscopum Mediolanen, in villa Modinæ, secundario eidem ante vñctionem & coronationem imperialem consueverunt impendi, ut etiam notatur per lo. an. in dicta clem. Romani, viderentur superflua & inanes, & de nihilo viderentur ferretur quod est absurdum & inconueniens, cum tales vñctiones & coronationes non videntur esse generationabilis causa inducenda.

Tertio sic: Rex Romanorum non habet eandem potestatem quam imperator, qui non dicitur imperator nisi post vñctionem & coronationem: cum, ut habemus in Libere de Zenone, c. de quadring. præscripto, in fi. ubi imperator non concedit privilegia ante infusa imperiales suscipit, per quantum susceptionem intelligitur coronationem imperatoris: sic videtur quod rex Romanorum non habet eandem potestatem quæ postea dicitur imperatoris, & facit res, in l. athletæ, ff. de excusa, tutorum, quem ad hoc allegat Barbosa, in c. eam, in ij. col. extra de re scriptis.

Quod facit text. in c. in nomine dñi, versu, eligatur et. ibi: & futurus, xxxij. dist. & in c. venerabilem, §. verum, ibi: eligendū in regem, in imperatorem postmodum promouendū, extra de electio, & in c. Romani, versu, pñctiq; de iurisdictione, ubi dicitur, Ego enim rex Romanorum, illustris imperator. Ex quibus omnibus patet quod primò quis efficitur rex, & postmodum futuro tempore imperator, & sic rex non videtur habere eandem potestatem quæ imperator: cum rex prius existens postmodum promotus in imperatorem, ut sit aliquid imporet plus promotio in imperatorem, quam in regem.

Quintò sic probatur, nam nihil operatur antequam sit, ff. de collatio, bonorum, §. si impubert, ubi dicit, præmitti ra est enim collationis spectes, cum adhuc vltura in casibus de bonis quarta debetur, l. i. §. ex hoc re scripto, ff. de venter inspiciendo, l. quoties, ff. de nouatio. Sed imperator in sua coronatione dicitur oriri, & sic incipere esse, omnes c. de ferijs, ibi: vel oritur imperij protulerit, & ibi in gl. que exponit: id est coronatus, ergo ante hoc non operatur quæ ad imperatorem pertinet, ut de hoc dicit lo. An. data, l. vi. in gl. q. incipit, scire debes. Et tribus coris coronari debet, ut notatur per eum in c. Romani, de electio, & dicitur supra.

Sextò probatur sic: Furtiuus est omnis actus & illicitus qui exercetur per eum qui non habet potestatem, quæ illi exercetur per eum cui traditio fieri debet, l. si ex thipulanen, ff. de acqui. possessio, l. nec ex vera, c. de quadrat. præscriptio, sed per Christum beato Petro & successoribus tradita sunt veriusque regni gubernacula, ecclesie scilicet & terrarum, xxij. dist. c. oēs, xv. q. vi. c. alius, & c. nos sanctissimi, c. citatos, i. q. iij. c. quia prelarus, in principio, & c. ad apostolicam, de re iudicata, in vj. **Q**uicquid ergo sine voluntate ecclesie, beati Petri, terrani regni gubernacula cum illicitum facit: quod optime probat Innocentius, per rationes in c. licet ex suscepto, de foro competenti, & præbatur in d.

Alfonsi à Castro, Zamorensis,
Ordinis Minorum regularis Obseruan-
tiæ, Prouinciæ sancti Iacobi, aduersus omnes
Hæreses, Libri. XIII.

OPVS HOC NVNC POSTREMO AB
AVTORE RECOGNITVM EST, ET TAM
multis ab eo locis supra omnes priores editiones auctum atq;
locupletatū est, ut meriti nouum opus censeri possit,
prout Autor ipse in Epistola Nuncupatoria
apertè demonstrat, qua addita sunt,
pagina septima per breuem
epistolam reperiet.

ANTVERPIÆ,

In ædibus Ioannis Steelfij. Anno,

M. D. LVI.

Cum Gratia & Priuilegio.

Alfonsus a Castro: Aduersus omnes hæreses libri XIII. Antverpiæ, 1556 (272/7011;
ÖNB 19 B 12)

Precatio.

AE sunt Serenissime REX, haereses quae ab Apostolicis temporibus ad hunc usque diem Ecclesiam vexauerunt. An autem omnes collegerim, me later, quoniam multae fuerunt haereses adeo occultae, ut in paucorum & forte nullius notitiam venerint. Ab his rursus quae & si multis fuerunt notae, non tamen fuerunt qui de illis ullam in suis libris facerent memoriam: quapropter necellum est ut sint longo temporis decursu traditae obliuioni. Hoc tamen fateor, me nullam assertionem in hoc opere omisisse ex iis quas Ecclesia proscripsit, cuius memoria apud aliquem scriptorem ex his quos videre licuit, habeatur.

FINIS.

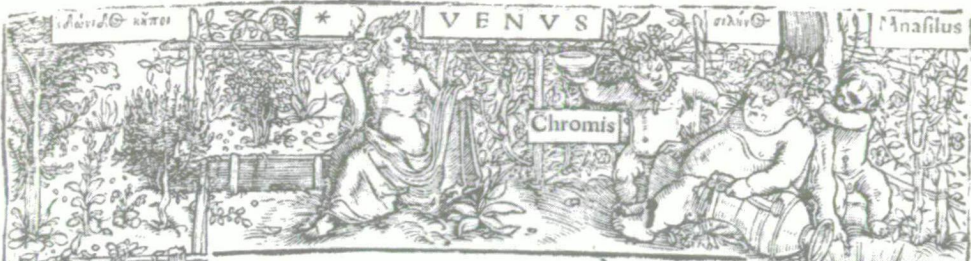
M. Iodocum Nass.
Anno M D LXIII.

AVGVST. IN CANONICAM IOAN.

Omnia quae leguntur in scripturis sanctis, ad instructionem & salutem nostram intente oportet audire. Maxime tamen memoria commendanda sunt quae aduersus haereticos valent plurimum, quorum insidia, infirmiores quosque & negligentiores circumcurrere non cessant.

SOLI DEO GLORIA.

Augustinus
 Omnis haeresis videtur Franciscanorum haeresis omnino in toto Orbe
 pestilentissima. Quae Anno Domini 1385 edito quodam blasphemoso libro
 a Bartholomaeo de Pisis fidei Christianae aduersus Infidelitatem & mistaliter
 illi Franciscus fuit. Christo in omnibus conformem finxerat, diabolico quodam
 instinctu comoti, spiritati in eo Hieroclem, qui ex Philostrati historia compingit
 Apollonium Trianum. Salvatore vero Jesu Christo, Contra quem Eusebius presbyter
 scribit, Capitulo 203. Vide et Philostratum in vita Apollonii, Sed haec illi
 magis videtur. Ut fratrem illi, una cum patre suo Francisco nati non fuisse
 postulat, sed huius Ordinis et Sedes cepit Anno 1207. Die vero 10
 mensis Aprilis. Alij Ordines pauperum Dominicae Anno Sexto a conversione
 Ordo autem fuit et de Penitentibus nomen Anno ab eius conversione, Obijt Anno
 1220. Dicit vero Tres Ordines ab eo fuisse instituti Abiurati postea etiam
 in duas factiones in Observantes et Conuenticales, autore Bernardino Vide Sabellius
 Anecdote 9 lib. 5. Accipit autem Ordo Franciscanorum adeo incrementum Ut testatur Sabellius
 circa Anno 1493 Ordo numerum novis 1 familia militum in Gallia subiectis. Conuenticales
 etiam ab eo abjectos Vide pulchrum De Inuentionibus li. 7. ca. 1. Canonis fuit
 Franciscus a Gregorio nona Pont. Vide Platina

ιατρὸς ἀνὴρ, πολλὰς
ἐπιτάξεις ἔχων.
ὄχι ἰσοῦ ἰγυίας κρύπτει
οὐδὲν ἐν βίῳ.

HERBARIVM

VIVABEICONES
ad naturæ imitationem, summa cum
diligentia & artificio effigiatæ,
una cum EFFECTIBVS
earundem, in gratiam veteris illius, & iamiam resurgentis
Herbariæ Medicinæ,
PER OTH. BRUNF.
recens editæ. M. D. XXXII.

¶ Quibus adiecta ad calcem,
APPENDIX ifagogica de usu & administratione SIMPLICIVM.
Item Index Contentorum singulorum.

Argentorati apud Ioannem Schottum, cum
Cæs. Maiest. Privilegio ad Sexennium.

Inuentū Medicina meū
est, opiferq; per orbē
Dicor, & Herbarū sub-
iecta potentia nobis.

VTEST multorum dispar sensus, uariacq; censura eorum, qui in alienis curiosius nonnuntq; quam in proprijs uigilant, ita & in Herbarij hoc Opere nimirum eueniet: plaracq; in illo desyderabuntur fortasse, uel ex suis uestribus, uel Germaniæ ignotis herbis. Sciant illi, ex præscripto boni Autoris Catalogo, singulas Rhapsodias subordinasse, eiusdem Medicæ professionis uirum doctissimum D. Michaelem Herum: qui precibus nostris uix eo etiam tractus, ut æque commodo publico, atq; Othonis gloriae operas suas locaret. Quæ ergo hic uides, Lector candide, parte aliquas suppleta sunt, fatemur. Nam autor ipse fatis concedens, incompletum reliquit Opus, ita ut supra dimidium eius, non sine magna rerum inquisitione, reliqua ex Catalogo illius relicto, subdita sunt: ea certe fide, ut iniusta queraris ex postulatione, hæc, uel illa deesse. Neq; em̄ licet, Scriptoris cuiusq; argumentū suffringere, aut emēdicato titulo, quæ alioqui clara sunt obfuscare. Adde, quod Herbarum indagatio, uti inmensum est chaos, ita procreatoris inuestigabili donorum collatione, humanum longe superat ingenium, neq; omnia nosse uni datum. Quod si ueterum quocumque in ea re cuncteris sedulitatem, & illis multa deesse fatearis, necesse est. Num Dioscorides, num post illū Theophrastus, Plinius, & ceteri omnia perscripserunt, atq; id sine cauillatione? Sed & interim quisnam Dioscoridis aperiet studium, ut ille saltem nobis citra digiadiationem pateat? Quū igitur (ut aiunt) nihil usquequaq; beatum, sitq; quiddam prodijisse tenus, si non datur ultra, ob doctissimi uiri obitum, his contenti sumus, quæ citra controuerfiam hic descripta sunt. Insunt nempe Operi huic, Herbe nedū Medicinales, sed & Culinariæ, subiectis Leguminum, Arbustorū, & Arborum effectibus compendiario quodam usu. Tuum fuerit Lector optime, quæ passim hic sustuleris, ueteribus conferre, num certa, ueracq; sint, illorum itē scriptis consona: quæ fidelius licet tradita, ob uitæ nostre ignauiam, forte capere non possumus uti uere tradita sunt. Vnde non iniuria in hac, quemadmodum et in alijs scientijs, imploranda Domini gratia, ut sublata a nobis aorizia, desinat tandē cæcutire infelix & ingrata seculi huius nequitia, quæ pedibus etiam conculcat auro longe preciosiora. Boni ergo hæc consulant legentes, & candorem præferant imposturæ, sicubi falso, in hoc scribendi genere, offendant Brunfelsiana. Nam hic rerum suarum finis destinatus.

V A L E. *qr*

O. Brunfelsius: Herbarium vivae eicones ad naturae imitationem ... effigiatæ, Argentorati, 1532 (206/6946; ÖNB 69 P 29)

Mirabilia Rome.

Opusculū de Mirabilibus
Rome et Ceteris Urbis
Rome editū a Fran
cisco Albertino
Florentino.

✠
Cum Privilegio.

